

สวนเท่จว

อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่เมื่อก่อนเป็นอำเภอชายแดน ไร้การเหลียวแล จนมีการจัดสรรที่ดินขาย กลายเป็นรีสอร์ทท่ามกลางธรรมชาติ แล้วแต่ใครจะสรรหาอะไรมาเป็นจุดขาย และก็เป็นที่ที่มีฟาร์มแกะต้อนรับนักท่องเที่ยวแห่งแรกๆ ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าไปอำเภอสวนผึ้งมากขึ้น จนถึงวันนี้ กลายเป็นว่า สวนผึ้งรถติด ยิ่งวันหยุดยิ่งติด เพราะนักท่องเที่ยวหลั่งไหลไปพักผ่อน

ท่ามกลางความวุ่นวายในตัวอำเภอสวนผึ้ง ชุมชนที่ตระหง่านเงียบสงบ ถูกทิ้งอยู่อีกด้าน “เขาแหลม” ชื่อที่เรียกขานกันในหมู่นักท่องเที่ยวเดินป่า

ชมตะวันตกลับเหลี่ยมเขา

ขึ้นเนินชันๆ ไปเรื่อยๆ ฝนโปรยลงมาเล็กน้อยพอให้ชื่นใจ แต่ก็ไม่มากพอจนเปียกปอน เราไต่ดิ่งทางชันสลัดกับได้พักขาบางนิดหน่อยบนทางราบสั้นๆ ฉันทใช้วิธีพักเหนื่อย ด้วยการถ่ายรูปต้นไม้ ดอกไม้ กอมอส ไป

เห็นเทือกเขาฝั่งพม่า ป่าแน่น

จุดชมวิวกิ่งฟ้าของเขาลม

จิปธรรมชาติ

บนเขาแหลมราชบุรี

ไทย-พม่า เค็มแน่นไปด้วยไม้ยืนต้นสูงใหญ่ เห็นแล้วนึกอิจฉานิ่งชมวิวกันเพลินๆ เมฆฝนก็มาอีกรอบ ฟ้าเริ่มออกสีส้มอมเหลือง ทำท่าเหมือนฝนจะตกใหญ่ แต่ไม่มาลงก็พัดเมฆฝนเลยไป ปล่อยให้เรานั่งจิบลมชิลๆ ไปจนเย็นย่ำ

หลังมือค่ำ ยังได้ออกมานั่งดูดาวตรงผาหินแคบๆ กันอีก

จากจุดนี้เห็นไกลถึงตัวเมืองสวนผึ้ง สายถนน โค้งน้ำจิบกาแฟ ถ่ายรูปกันจนพอใจ แดดก็เริ่มมา เราถึงได้เดินกลับแคมป์พัก เพื่อทำอาหารเช้า ก่อนเก็บเบ้ เดินทางลงเขา

เขานี้ ทุบหม้อข้าวที่เดียว ทำลายน้ำหมักกันเต็มที่ เหลือเสียบ้างนิดหน่อยไว้แก้หิวกลางทาง เพราะหากกลับเราจะลงไ้ทางน้ำตกเก้าโจน ผ่านป่าไฟ ที่ใช้ระยะทางไม่น้อยกว่าขาขึ้นมา เราตัดเลาะลงทางเหมืองเก่า เข้าป่าไฟทางชันไม่น้อยไปกว่าขาขึ้น เดินกันจนเพื่อนบางคนก็เพิ่งออกทริปต้องขอตัวช่วย นั่งพักกันนานหน่อย ก่อน

จะหลุดลงมาเห็นน้ำตกก็ทำเอาหอบไปตามๆ กันป่าช่วงนี้ เฟิงผ่านแล้งมาไม่นาน ฝนแห้งๆ อากาศร้อนๆ ช่วงกินแรงนัก

ผลงๆ ฉันทนึกถึงคำพูดของเพื่อนได้ว่า “ตรงไหนที่ชอบก็ถ่ายเถอะ จะได้ไม่ต้องเสียดาย เพราะเราอาจจะไม่ได้มาที่นี่อีกก็ได้” เดินเรื่อยๆ เหนื่อยก็พัก ยังเป็นสไตล์แค้นประจำตัวของฉันททุกครั้ง ที่แบกเบ้เข้าป่า

ดูเหมือนหนทางระยะก่อนขึ้นสันเขาไปจุดที่ตั้งแคมป์ ชันมากๆ แล้งเป็นป่าไฟ

ดูเหมือนหนทางระยะก่อนขึ้นสันเขา ไปจุดที่ตั้งแคมป์ ชัน มากๆ แคมเป็นป่าไฟ อากาศอ้าวๆ ทำให้ ต้องหยุดพักบ่อยครั้ง

เป็นป่าดิบแล้ง แต่หลากหลายด้วยพืชพันธุ์ และกล้วยไม้ หายาก ป่าที่ฉันเคยผ่านไปแล้วกลับมาพร้อมกับคำถาม ในใจเมื่อได้เห็นสภาพป่าชายขอบด้านหนึ่งถูกบุกรุก ถักถอบ ตัดไม้ ถามคนในพื้นที่ได้แต่ทอดถอนใจ ที่ไม่อาจต้านนายทุน ได้ จนวันหนึ่งเกิดน้ำป่าดินถล่ม แคมอีกปีถัดมา เกิดไฟป่า ข้างอีก แต่ป่าผืนนี้ก็ยังมีพร้อมรองรับคนที่แรงเหลือๆ ไปเดิน ทิ้งพลัง ศึกษาธรรมชาติกัน

เขาแหลม เป็นพื้นที่ภายใต้การดูแลของโครงการ อุทยานธรรมชาติวิทยา อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระ

เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เข้าไปทางเดียวกับน้ำตกเก้าโจน เลยแยกไปเขากระโจม ครึ่งนี้ฉันเดินทางไปกับเพื่อนกลุ่มเล็กๆ เลยอาศัยขับรถไปกันเอง ออกเดินทางกันแต่เช้าตรู่ เพราะเดินทางแค่เสาร์-อาทิตย์ 2 วัน 1 คืน ไม่ต้องลาเรียน ลางานให้ยุ่งยาก

ถึงสำนักงาน พบปะเจ้าหน้าที่ตามที่มีนัดหมาย ยังมีโอกาสได้แวะดูนิทรรศการในโครงการ เห็นถึงสภาพของผืนป่า ที่มีทั้งบริเวณป่าดิบแล้ง พื้นที่ทำเหมืองเก่า และน้ำตก บ่อน้ำพุร้อน ตลอดจนเครื่องมือ เครื่องใช้โบราณที่ค้นพบในพื้นที่ พอนานาทางและลูกหาบมาถึง ก็จัดการถ่ายข้าวของใส่รถกระบะเจ้าหน้าที่ ขับเข้าไปส่งตามทางลูกรังใกล้สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อขึ้นเปิดสภาพของผืนป่ากันจริงๆ เสียที

ระยะแรกที่ขึ้นเป้ ออกเดิน ยังเป็นเส้นทางชันไม่มากนัก เราเดินกันไปเรื่อยๆ จนถึงข้ามน้ำแรก จากนั้นก็เริ่ม

จนตะวันคล้อยบ่ายจัด เราถึงได้มาถึงแอ่งน้ำซับ จุดสุดท้ายก่อนจะขึ้นสันเขา และพักล้างหน้าล้างตา แต่ไม่ถึงขั้นได้อาบน้ำกันหรอก มากสุดก็ดื่มล้างกาแฟ เดิมน้ำให้ดื่มขวด แต่ถ้างจืดไม่ได้ ในน้ำ ดินทับถมท่อน้ำ ก็ต้องจุด รอให้น้ำใส ค่อยกรองไปใช้

เอือกสุดท้าย ... ไต่ทางชัน ป่าไฟไธร้อนก่อนจะโผล่ขึ้นสันเขา ที่อากาศโปร่งโล่งสบายขึ้น เราเดินเลียบบันเขาแนวเขาไปเรื่อยๆ เพราะแยกซ้ายจะขึ้นไปยอดสูงสุดของเขาแหลม และมีมุมชมวิวยาวๆ ที่เราหมายมั่นปั้นมือว่า พรุ่งนี้เช้าค่อยมาดูแล้วกัน

บนสันเขาจนถึงที่พัก เจอกับดอกเจ้าพรหม หรือที่ฉันเรียกมันว่า “หงส์เหิน” ดอกหน้าสีเหลือง ที่ออกสีลาเหมือนนางหงส์ แล้วยังมีเห็ดสวยๆ อีก เลยได้แวะถ่ายรูปจนลืมเหนื่อย ปลอยเพื่อนๆ ล่วงหน้าไปที่ตั้งแคมป์กันก่อน และมุมที่คุ้นเคยริมหน้าผา ก็ยังรอฉันอยู่ จัดแจงผูกเปลนอน แล้วค่อยไปนั่งชมวิวยบนก้อนหินริมหน้าผา ที่เห็น

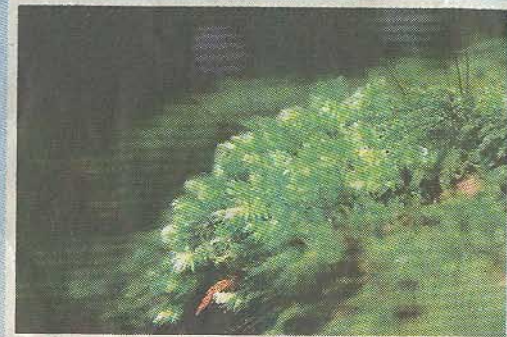
หุบเขาเล็ก มีแนวฉากต้นไม้ตั้งขวางกันอยู่ ขวางหน้าเป็นแนวยาว เทือกเขาฝั่งตรงข้ามนั่นเอง เป็นแนวเขาที่แบ่งเขตแดน

แต่สุดท้ายพอลงเปล ก็กลับอุ่นสบายในถุนอน เข้ามืด ...เสียงเพื่อนที่ตื่นก่อน ปลุกกันเป็นทอดๆ ฉันรีบเปลี่ยนกางเกงด้วยสวดยกกล่อง ส่วนคนนำก็เตรียมเครื่องดื่ม

กาแฟ พร้อมเดินทาง ใช้เวลาไม่เกิน 20 นาที ที่เราเดินขึ้นยอดสูงสุด อ้อมไปอีกด้าน ก่อนจะได้ลงไปเจอกันผาหิน ที่เหมือนโผล่ขึ้นมาจากหุบเหว “โอว... ฉันจะได้ข้ามไปไหนหรอเนี่ยะ” แต่สุดท้ายก็ลงจากผาแล้วก็เรียกเราข้ามไปจนได้ นับเป็นโต๊ะกาแฟวิวที่ดีที่สุดในโลกของฉันเลยทีเดียว แม้จะไม่มีทะเลหมอก แต่เราก็เห็นวิวไปไกลๆ เป็นการตอบแทน

เอนกาย ในธรรมชาติ

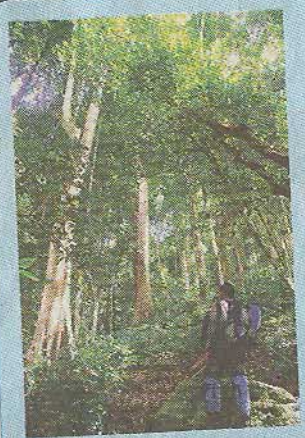
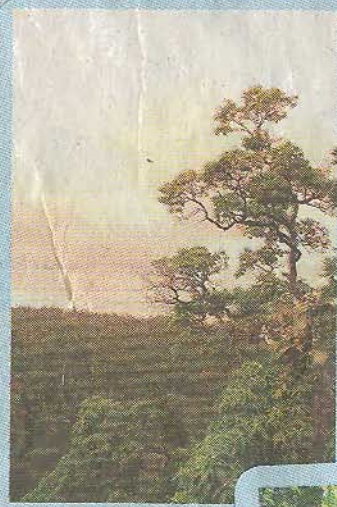
เราพักกันนานหน่อย เหนือน้ำตกที่เหมือนแอ่งน้ำให้ดื่ม ให้อาบ ดื่มน้ำล้างกาแฟ แวะถ่ายรูป เพื่อนบางคนถึงกับเอนนอนหลับบนก้อนหินใหญ่ ที่มีสายน้ำไหลเอื่อยๆ อยู่รอบๆ

“งู” เสียงร้องดังของเพื่อนอีกคน ทำเอาตกใจ แต่คิดว่าเจ้างูไม่ตกใจกว่ามันยังคงตัวอยู่บนกิ่งไม้ ใกล้กับจุดที่เราจะลงเล่นน้ำซะด้วย ด้วยความที่ทางเป็นสีน้าตาลยาวเกินศอก บอกให้รู้ว่าเราควรอยู่ห่างๆ มันดีกว่า เกิดตกใจลุกขึ้นมาจะแย่งไปตามๆ กัน เพราะมันเป็น “งูเขียวหางไหม้” ที่พิษไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่างูพิษอื่นๆ เลยเชียว

พักกันหายเหนื่อย เวลาบ่ายไปทุกที จนต้องเร่งๆ กันขึ้นเป้เดินต่อ เส้นทางจากเหนือน้ำตกลงมา ผ่านป่าเป็นบางช่วง ผ่านก้อนหิน แนวหินน้ำตก ลงมาที่ละชั้น ที่ละชั้น จนเริ่มเห็นมีน้ำท่งเตี้ยๆ ที่ไปเล่นน้ำตกนั่นแหละ ทำเอาแรงมาอีกโขราวๆ 4 โมงเย็น ก็หลุดลงมาถึงร้านค้าด้านล่าง พร้อมกับสายฝนปรอยๆ ลงมาทักทาย พักกันพอแรงค่อยขึ้นรถกลับสำนักงาน เก็บข้าวของ ร้านาเจ้าหน้าที่ เดินทางกลับพร้อมกับแบตเตอรี่ชีวิตที่เต็มเต็ม

เขาแหลม แม้ไม่ใช่ป่าใหญ่ แต่มีความหลากหลายธรรมชาติ ที่ควรค่าแก่การหวงแหนอนุรักษ์ไว้ให้ และถ้าจะไปเยือนอาจจะต้องพิเคราะห์ร่างกายกันหน่อย กายพร้อม ใจพร้อมมิตรพร้อม ตลอดเส้นทางย่อมสวยงามเสมอ

●เรื่อง/ภาพ : นพพร วิจิตรวงษ์

เส้นทางขึ้นเขาแหลม

